

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 8 BISERICA

Salutare! Tema acestui studiu este despre ceea ce Isus a spus cu referire la biserica Sa de pe acest pamant. Este adevarat ca Evangheliile prezinta doar trei ocazii in care Isus mentioneaza biserica Sa, cert este insa ca biserica, ideea de o biserica organizata, nu este inventia vreunui om. Apostolii aveau lucrurile foarte clare deoarece au primit invatatura lui Isus si pentru ca au gasit in Vechiul Testament argumente suficiente pentru a crede ca Dumnezeu a avut intotdeauna un popor ales in aceasta lume, incepand cu Adam, si continuand cu Noe, Avraam, poporul Israel.

Vom incepe acest studiu citind Matei 16,18. Acesta este un verset un pic controversat.

18. *Și Eu îți spun: tu ești Petru și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui.*

Sunt multi crestini in ziua de azi care cred ca in aceasta declaratie Isus ii da autoritatea bisericii lui Petru cand a spus ca el este *piatra*. Dar in conformitate cu contextul acestui verset pe care tocmai l-am citit, Isus nu se referea la Petru ca fiind *piatra* ci facea referire la El Insusi, la Isus. In limba greaca in care gasim scris acest text biblic nu exista vreo confuzie deoarece cuvantul *piatră* este *petra*, iar numele *Petru* este *petros*. In textul original Isus a spus ‘‘Tu esti *Petros* si pe aceasta *petra* voi zidi Biserica Mea’’. Nu exista confuzie in textul original, bineinteles ca in spaniola sau portugheza poate fi greu de inteles.

Ideea ca Dumnezeu este *Stânca* si ca nici un om nu poate fi este clara in Vechiul Testament. De exemplu in Deuteronom 32,4 ne spune:

4. *El este Stânca; lucrările Lui sunt desăvârșite, căci toate căile Lui sunt drepte; El este un Dumnezeu credincios și fără nedreptate, El este drept și curat.*

Cine este *Stânca* in conformitate cu acest verset? Dumnezeu. Acum sa vedem ce spune Psalmul 28,1:

1. *Doamne, către Tine strig. O, stânca mea! Nu rămâne surd la glasul meu, ca nu cumva, dacă Te vei depărta fără să-mi răspunzi, să ajung ca cei ce se coboară în groapă.*

Ce spune aici, la cine striga psalmistul si cum il numea? *Stânca*, ‘‘*stânca mea*’’. Pe de alta parte, insusi Petru, despre care multi spun ca el este *Stânca*, departe de a crede ca el este *Stânca*, uitati ce a scris in 1Petru 2,6-8:

6. *Căci este scris în Scriptură: "Iată că pun în Sion o piatră din capul unghiului, aleasă, scumpă, și cine se încrede în El, nu va fi dat de rușine." 7. Cinstea aceasta este dar pentru voi care ați crezut! Dar pentru cei necredincioși, "piatra, pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului"; 8. Și "o piatră de poticnire, și o stâncă de cădere." Ei se lovesc de ea, pentru că n-au crezut Cuvântul, și la aceasta sunt rânduți.*

Petru vorbește în aceste versete de Isus ca fiind piatra unghiulară, și *Stânca* pe care biserica este întemeiată. Acum dragul meu, dacă Petru nu a crezut niciodată ca Isus a spus că el, Petru, este *Stânca* pe care urma să se întemeieze biserica, de ce noi ar trebui să acceptăm această idee astăzi?!

Să ne gândim acum la biserica lui Dumnezeu pe acest pământ. Dar să privim din prisma că dacă Dumnezeu este dragoste și dacă Isus este Dumnezeu în consecința bisericii lui Dumnezeu, a cărei temelie este Hristos, trebuie să fie biserica dragostei, și această biserică trebuie să fie unită pentru că în dragoste nu există separare. Fără îndoială una dintre principalele preocupări ale lui Isus înainte de a fi răstignit a fost în legătură cu unitatea bisericii. În capitolul 17 din Ioan găsim rugăciunea fierbinte a lui Isus, vom face referire în mod deosebit la versetele 21-23:

21. Mă rog ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine, și Eu în Tine, ca și ei să fie una în noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis. 22. Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum noi suntem una, 23. Eu în ei, și Tu în Mine, pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.

În doar trei versete Isus repetă de 4 ori rugămintea ca ei să fie una. Vrea să spună că tema unității bisericii este mai importantă decât mulți își imaginează, pentru că există riscul ca biserica să creadă că este biserica lui Dumnezeu doar datorită doctrinei sale, și fără îndoială Isus în rugăciunea Sa spune “*pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea...*”. Adică cea mai mare probă care demonstrează că suntem biserica lui Dumnezeu nu este profetia care ne indică acest lucru și nici măcar corectă interpretare a învățăturilor biblice ci **unitatea bisericii**, dintr-un motiv foarte simplu: Dumnezeu este dragoste și biserica Sa este biserica dragostei, iar în dragoste nu poate fi separare.

Bineînțeles, avem nevoie să înțelegem că unitate nu înseamnă uniformitate. Nu ne putem imagina ca toți să fim soldați de plumb care nu gândesc pentru că există un conducător, sau un grup care gândesc în locul nostru, în nici un caz. Unitatea apără libertatea de a exprima ideile, adevărata unitate se hrănește cu libertatea fiecărui membru și respectă caracteristicile variate ale fiecăruia. Suntem o biserică mondială formată din diverse culturi dar când corpul mondial ia o hotărâre se așteaptă ca toate părțile să urmeze decizia. Nimeni nu poate în numele dreptății sau al dragostei lupta împotriva unității pentru că unitatea se naște din dragoste și se exprimă prin dreptatea membrilor ei.

Baza unei adevărate unități este Hristos. Unitatea ca oricare altă virtute din viața de creștin este o roadă a Duhului Sfânt. Roada niciodată nu este o cauză și nici măcar un rezultat, roada doar o putem primi, iar Hristos ne-a învățat cum putem avea toate aceste roade, printre care și unitatea. În Ioan 15,4-5:

4. Rămâneți în Mine, și Eu voi rămâne în voi. După cum mlădița nu poate aduce roadă de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa, nici voi nu puteți aduce roadă, dacă nu rămâneți în Mine. 5. Eu sunt vița,

voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine, și în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci, despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.

Ideea centrală, ca trebuie să rămânem în Hristos pentru a aduce roada din belsug, este foarte clară. Doar că această ‘‘rămânere’’ nu este o ‘‘rămânere’’ teoretică, nu este nici o declarație poetică bazată pe cuvinte frumoase ci se fundamentează pe Cuvântul Lui Dumnezeu. În Ioan 14,23-24 uitați ce spune:

23. *Drept răspuns, Isus i-a zis: "Dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el, și vom locui împreună cu el. 24. Cine nu Mă iubește, nu păzește cuvintele Mele. Și cuvântul pe care-l auziți, nu este al Meu, ci al Tatălui, care M-a trimis.*

Putem să vedem în acest verset că intimitatea cu Hristos este intimitate cu Cuvântul Său, prin urmare unitatea în Hristos înseamnă unitate în Cuvântul Său, biserica se va bucura de unitatea în Hristos doar dacă e unită în Cuvântul Său. Oricare interpretare particulară trebuie să fie supusă trupului, pentru că Dumnezeu nu conduce un om aici și unul în alta parte, ci un trup organizat.

Textul menționează de asemenea dragostea, nu poate exista unitate fără Cuvântul Lui Dumnezeu, dar nici nu poate exista unitate fără prezența dragostei, deoarece Dumnezeu este dragoste. Dacă noi creștinii ne-am născut din dragostea lui Dumnezeu, trebuie să-L iubim pe El în primul rând, și să iubim și pe frații noștri. Dragostea și ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu fac parte din relația noastră cu Hristos. Asta înseamnă ‘‘a rămâne’’ în Hristos. Nu poate exista separare între Cuvântul lui Dumnezeu și dragoste. Nu putem încerca să punem dragostea împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Este ceva lipsit de sens, să spunem că putem schimba puțin Cuvântul lui Dumnezeu din dragoste pentru oameni este sec, nu are o bază. În Ioan 2,5 uitați ce spune:

5. *Dar cine păzește Cuvântul Lui, în el dragostea lui Dumnezeu a ajuns desăvârșită; prin aceasta știm că suntem în El.*

Vezi că cele trei elemente: să păzești Cuvântul, dragostea desăvârșită și rămânerea în Hristos, sunt nedespărțite și ne conduc la unitate. Unul dintre instrumentele care creează probleme unității în biserică este limba, iar unica soluție este prezența lui Isus în noi. Limba exprimă doar intențiile inimii. Isus a spus în Matei 7,1-2:

1. *Nu judecați, ca să nu fiți judecați. 2. Căci cu ce judecați judecați, veți fi judecați; și cu ce măsurați măsurați, vi se va măsura.*

Dragul meu, nimeni nu judecă cu limba, ci judecă cu inima. Să păzești limba în realitate înseamnă să păzești intențiile inimii. Oricum e necesar să știm că un cuvânt bine spus, sau prost spus, poate schimba direcția unei vieți. Prin cuvânt se poate distruge o viață sau se poate încuraja un suflet necăjit. Fără îndoială este nevoie să ținem cont și de faptul că problema inimii nu este doar a celui care folosește cuvintele în mod usurat ci și a celui care aude cuvintele. O inimă egoistă se poate preocupa doar de faptul că ceea ce spune celălalt o jigneste pe ea, sau o

raneste. Dragul meu, viata in aceasta lume nu este viata care o vom avea in Ceruri. In aceasta lumea, cat inca nu am ajuns in Imparatia Cerurilor, avem de a face cu o biserica militanta, o biserica in proces de sfintire, unde exista graul impreuna cu neghina si daca o sa ne afecteze tot ceea ce zic ceilalti nu o sa ajungem prea departe.

Cand Isus vine in viata unei persoane, cand ramenem in El, si mentinem o legatura constanta, caracterul lui Isus se arata in noi, iar cuvintele inceteaza sa mai fie o problema. In primul rand pentru ca deja nu le mai folosim pentru a rani pe altii, iar in al doilea rand pentru ca nu ma mai afecteaza ceea ce spun ceilalti. Ei pot sa spuna ce vor, dar pe mine nu ma va afecta pentru ca inima mea este schimbata de Hristos. Cand cineva se preocupa de cuvinte, vinovatul nu este doar acela care spune acele cuvinte, ci si acela care asculta si permite sa-l afecteze acest lucru. Inima schimbata de Hristos este insensibila la usuratatea cu care altii pot sa vorbeasca despre cineva. Acesta este un aspect de care trebuie sa tinem cont.

Adevarul este ca atata timp cat suntem in lumea asta, si atata timp cat inca nu suntem o biserica perfecta, in multe ocazii vom avea persoane ranite in jurul nostru si de multe ori vom fi pusi in situatia de a ne cere iertare. Nu exista alt mod de a trai impreuna si de a adora pe Dumnezeu decat prin a comunica unii cu altii. De aceea Isus a spus in Matei 5, 23-24:

23.*Așa că, dacă îți aduci darul la altar, și acolo îți aduci aminte că fratele tău are ceva împotriva ta, 24. Iasă-ți darul acolo înaintea altarului, și du-te întâi de împacă-te cu fratele tău; apoi vino de adu-ți darul.*

Interesant este ca Isus nu spune daca tu ai ceva impotriva fratelui tau, spune "[da]că fratele tău are ceva împotriva ta". Nu este cazul sa zicem ca el m-a ofensat si trebuie sa-mi ceara scuze ci ca in ciuda faptului ca el m-a ofensat eu trebuie sa caut pe fratele meu pentru a rezolva problema. Bineinteles, pentru ca aceasta experienta sa poata fi reala, avem nevoie ca Isus sa fie centrul vietii noastre, avem nevoie sa fim legati de mladita. Isus ne arata cum sa ne purtam cu fratele care raneste in Matei 18,15-18:

15.*Dacă fratele tău a păcătuit împotriva ta, du-te și mustră-l între tine și el singur. Dacă te ascultă, ai câștigat pe fratele tău. 16.**Dar, dacă nu te ascultă, mai ia cu tine unul sau doi inși, pentru ca orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori. 17.**Dacă nu vrea să asculte de ei, spune-l Bisericii; și dacă nu vrea să asculte nici de Biserică, să fie pentru tine ca un păgân și ca un vameș. 18.**Adevărat vă spun, că orice veți lega pe pământ, va fi legat în cer; și orice veți dezlega pe pământ, va fi dezlegat în cer.*

Poti vedea aici trei pasi descrisi care nu pot fi ignorati cand se trateaza cu o persoana care greseste: daca vezi pe strada un frate care face ceva ce nu trebuie sa faca, poti sa dai marturie despre Evanghelie. Ce ai de facut? Conform cu ceea ce spune Isus, trebuie sa mergi si sa vorbesti cu el. Daca nu te asculta cheama 2 sau 3 martori si vorbiti iar cu el. Daca nu-i asculta nici pe ei spune-l bisericii si aici intra disciplina care este o expresie a dragostei. Eu intotdeauna spun ca nimeni nu se simte rau pentru ca este disciplinat, ci persoanele se simt rau de modul in care sunt disciplinate. De multe ori, nimeni nu a vorbit cu persoana iar biserica il disciplineaza, cum este posibil asa ceva? Unde sunt sfaturile lui Dumnezeu? Isus ne-a lasat toate astea pentru a

invata sa traim ca o comunitate de femei si barbati care calatorim inspre Cer. Invataturile biblice sunt aici pentru a ne ajuta sa vietuim impreuna si sa iesim victoriosi din mijlocul cuvintelor, ranilor, atitudinilor, si a persoanelor, pentru ca nimic sa nu ne afecteze si nimic sa nu ne poata da la o parte de langa Domnul Isus Hristos, care este Viata.

Dumnezeu sa te binecuvinteze!

Traducere si tehoredactare: Alin Salcianu
www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com